7A 158/2000 - 41

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce ČSAD BUS Ústí nad Labem a.s.**, sídlem Revoluční 3289/13, 400 01 Ústí nad Labem zastoupeného JUDr. Jiřím Štanclem, advokátem, sídlem Čs. legií 172/I., 339 01 Klatovy, pobočka: Záhřebská 30, 120 00 Praha 2 proti **žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví**, sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 29. 6. 2000, sp. zn. O-125910-97

t a k t o :

I. Žaloba **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladu řízení.

III. Žalobci se vrací částka 1000 Kč za zaplacený soudní poplatek, který bude uhrazen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 29. 8. 2000 se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, na základě kterého byla zamítnuta přihláška kombinované ochranné známky O-125910-97 ve znění „ČSAD BUS Ústí nad Labem a. s.“

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) přešla podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř .s.“) z Vrchního soudu v Praze. Podle tohoto ustanovení NSS ve věcech neskončených vrchními soudy, v nichž byla přede dnem účinnosti s. ř. s. dána jejich věcná příslušnost, dokončí řízení zahájená před těmito soudy. V předmětné věci bylo přede dnem 1. 1. 2003 zahájeno řízení a byla dána věcná příslušnost vrchního soudu, neboť obsahem žaloby byl návrh na přezkoumání rozhodnutí vydaného ústředním orgánem státní správy. Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. řízení o žalobách podaných podle části páté hlavy druhé občanského soudního řádu (dále jen „o. s .ř.“), ve znění účinném do 31. 12. 2002, o nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti s. ř. s., se dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona (tj. podle § 65 a násl. s.ř.s.). Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s.

Podle ustanovení § 2 s. ř. s. poskytují ve správním soudnictví soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto nebo zvláštním zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Z rozhodování soudů ve správním soudnictví jsou podle ustanovení § 6 s. ř. s. vyloučeny věci, o nichž to stanoví tento nebo zvláštní zákon. Takovým zvláštním zákonem je o. s. ř., který v ustanovení § 244 odst. 1 stanoví, že rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popř. smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen „správní orgán“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů a nabylo-li takové rozhodnutí právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

S ohledem na výše uvedená ustanovení je nutno vyřešit otázku, zda v daném případě rozhodl správní orgán o věci soukromoprávní nebo veřejnoprávní a zda je tedy dána věcná příslušnost soudů správních či obecných.

Žalobce v žalobě napadl rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byla na základě námitek uplatněných podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta přihláška žalobce s odůvodněním, že zveřejněné označení je zaměnitelné s kombinovanou kolektivní ochrannou známkou č. 169238 ve znění „ČSAD“, která má dřívější právo přednosti. Pravomoc žalovaného jako ústředního orgánu státní správy na ochranu průmyslového vlastnictví (§ 1 odst. 1 zákona č. 14/1993 Sb. ve znění pozdějších předpisů) rozhodovat mimo jiné o poskytování ochrany na ochranné známky vyplývá z ustanovení § 2 písm. a) citovaného zákona. Ochranná známka jako součást průmyslových práv na označení je tzv. nehmotným statkem, tj. statkem majetkové povahy, který je způsobilý být předmětem soukromoprávních vztahů. Podle ustanovení § 118 odst. 1 o.z. jsou předmětem občanskoprávních vztahů nejen věci, ale i, pokud to jejich povaha připouští, práva a jiné majetkové hodnoty. Ze zákona o ochranných známkách přímo vyplývá, že vztah podnikatele k jeho ochranné známce je výkonem jeho vlastnického práva, tedy výkonem práva ryze soukromoprávního. (Podle ustanovení § 12 odst. 2 zákona o ochranných známkách se zápisem ochranné známky do rejstříku přihlašovatel stává majitelem ochranné známky.) Podstatou právní úpravy ochranné známky je především poskytnutí dostatečné ochrany soukromým zájmům podnikatele (přihlašovatele ochranné známky), což implikuje použití takových prostředků ochrany, které jsou typické pro soukromoprávní vztahy. Řízení vedená Úřadem průmyslového vlastnictví na základě zákona o ochranných známkách, tedy i řízení o přijetí či odmítnutí přihlášky na zápis ochranné známky, je tak třeba považovat za věci spadající do práva soukromého, neboť správním orgánem je rozhodováno o věcech svou podstatou soukromoprávní. Na soukromoprávním charakteru v daném případě nemění nic ani skutečnost, že žalovaným je orgán státní veřejné správy, který při svém rozhodování postupuje podle předpisů veřejného práva. Rozhodující pro posouzení věci je však právo hmotné, nikoli procesní.

Ze shora uvedených důvodů proto NSS podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl žalobu, neboť jde o věc, kdy správní orgán rozhodl v mezích zákonné pravomoci

v soukromoprávní věci (§ 68 písm. b) s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že obecný soud v dané věci rozhoduje i o věci, tedy v plné jurisdikci, a může na rozdíl od správních soudů nahradit rozhodnutí správního orgánu rozhodnutím novým, náleží žalobci v případě občanského soudního řízení větší ochrana soukromých práv, než by tomu bylo před soudem správním.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

Žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 1000 Kč. O jeho vrácení soud rozhodl analogicky podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když odmítnutí projednávání věci pokládá za odpovídající rozhodnutí o zastavení řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu; v takovém případě účinky procesních úkonů učiněného v tomto řízení zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení s. ř. s.

V Brně dne 16. 6. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu